

Els organitzadors es plantegen la construcció d'un nou pavelló

LAURENT SANSEN

Visitants del certamen de l'any passat en un estand de maquinària agrícola

La Fira de Sant Miquel atreu més expositors tot i la crisi al sector agrícola

L'esdeveniment anirà acompanyat de manifestacions convocades per JARC i UP

Joan Tort
CORRESPONSAL
LLEIDA

La 51a edició de la Fira Agrària de Sant Miquel de Lleida, que se celebrarà del 28 de setembre al 2 d'octubre, augmenta en expositors i superfície malgrat la greu crisi que pateixen diferents sectors. Aquesta és la principal valoració positiva de les institucions que dirigeixen la Fira. L'edició d'enguany està marcada per la crisi de preus

de la fruita dolça, els efectes de la sequera i l'augment dels carburants. Per aquest motiu, i coincidint amb la Fira de Sant Miquel, tant JARC com UP han convocat manifestacions. Per evitar incidents com els de l'any passat, en els quals van arribar a agredir al conseller Antoni Siurana, la Delegació del Govern ha previst un important reforç policial.

El certamen agrari comptarà amb 301 expositors directes, un 4,5% més que l'any passat, i la superfície neta ocupada augmenta un 3,3%. El director de Fira de Lleida, Xavier Roca, es va mostrar molt satisfet per la resposta d'empreses i entitats agràries, tot i que va assenyalar que el saló havia tocat sota pel que fa a ocupació. Per aquest motiu les institucions

patronals ja es plantegen la construcció d'un nou pavelló firal.

El debat parlamentari de l'Estatut impedirà que el president Pasqual Maragall inauguri la Fira com estava previst i farà que el conseller Siurana no hi pugui assistir cada dia. Per tant, l'obertura anirà a càrrec del director general d'Agricultura del ministeri, Àngel Ruiz Álvarez.

Un dels aspectes més destacats de la Fira d'enguany seran les 27 jornades tècniques sobre aspectes d'actualitat, com la gestió de l'aigua, i el primer simposi internacional de fruita dolça. També hi haurà una important presència d'expositors i visitants del Marroc, Polònia, Portugal i França, entre altres països.

BREUS

■ El consell d'Iberia no arriba a un acord sobre el nou pla

El consell d'administració d'Iberia es va reunir ahir per estudiar el nou pla director 2006-2008 de la companyia, però s'haurà de tornar a reunir el proper 6 d'octubre perquè no van arribar a un acord. Aquest pla, que es considera fonamental per al futur d'Iberia, tracta principalment de la competència de les companyies de baix cost i l'augment del preu del petroli. El primer semestre de l'any la companyia va tancar amb un 53% menys de beneficis que el 2004. [Efe]

■ Montilla demanarà una reducció dels marges a l'AOP

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, José Montilla, demanarà dilluns que ve a representants de l'Associació d'Operadors Petrolífers (AOP) que redueixin els seus marges de comercialització per disminuir l'impacte de la pujada del preu del cru als preus finals dels carburants. També els demanarà que inverteixin més en R+D per impulsar el mercat de biocarburants. [Efe]

TANT X TANT

Intervencionisme a La Caixa

RAMON TREMOSA I BALCELLS

Departament de teoria econòmica, Universitat de Barcelona

El Sr. Rajoy ha parlat d'intervencionisme de la Generalitat a La Caixa en un discurs que diuen que ha revisat el Sr. Piqué. Crec que fins ara la Generalitat mai no ha tingut capacitat d'influir d'una manera real en la seva direcció: La Caixa en els darrers anys ha invertit una bona part de l'estalvi privat català que capta en grans empreses espanyoles, finançant inversions en països llunyans, algunes d'encertades i d'altres no. I abans l'estalvi català de les caixes comprava generosament les emissions de deute públic de l'Estat, i hi va estar obligada per llei durant molts anys.

La Caixa ha optat per invertir en negocis segurs i amb poc risc: serveis regulats, infraestructures, sector immobiliari i parquings, entre d'altres. Són sectors de poca competència efectiva i els guanys de les empreses, que en alguns casos són monopolis, sempre estan garantits. Així, els dividendes de les empreses participades per La Caixa han contribuït decisivament a augmentar el benefici anual del grup, ara que els tipus d'interès no donen el joc que donaven sobre els marges ordinaris de l'època Solchaga. Des d'un punt de vista de país la Generalitat hauria pogut fer algunes objeccions a aquesta elecció: ¿la nostra gran caixa ha finançat prou la reconversió industrial de Catalunya, des de sectors manufacturadors tradicionals fins a sectors més intensius en valor afegit, amb la intensitat amb què ho han fet les caixes basques?

Parlem de finançar projectes innovadors i emprenedors,

PERE VIRGILI

Fornesa, Rajoy i Fainé entrant a l'auditori del Cercle Financer

associats a un nivell alt de risc i amb un percentatge cert de fracàs, perquè una cosa és finançar l'expansió de Caprabo o Panrico, que són empreses ja consolidades, i una altra és impulsar en empreses locals la construcció de trens d'alta velocitat o el sector aeronàutic, com han fet les caixes basques. En descàrrec de La Caixa, cal recordar que al País Basc el seu govern ha donat un impuls decisiu a aquests dos sectors emergents. El govern català, però, no ha tingut ni els diners ni l'àmplia capacitat normativa de què gaudeixen a Euskadi en l'impost de societats, cosa que fa que en moltes empreses basques el tipus impositiu finalment pagat, després de les deduccions a la quota íntegra, sigui del 15% (*Expansión*, 2-2-2004).

Aquí rau una de les paradoxes més curioses de l'economia catalana, com han apuntat molt bé els catedràtics Jacint Ros Obravella i Joaquim Muns. Resulta que és l'estalvi privat dels grans bancs espanyols captat a la resta de l'Estat -els quals a Catalunya tenen una quota de mercat molt petita, ja que les caixes capten quasi el 75% dels dipòsits bancaris dels catalans- el que acaba finançant una bona part de la inversió industrial catalana, juntament amb el Banc de Sabadell. Al seu torn, una bona part de l'estalvi privat català és canalitzat per La Caixa cap a grans empreses espanyoles i s'inverteix majoritàriament a la resta de l'Estat i a l'estranger. ¿No era el Sr. Aznar el que des del 1996 ha estat suggerint a les grans empreses espanyoles que havien d'ampliar mercats a Sud-amèrica? Qui intervenia qui, senyors Rajoy i Piqué?

En els darrers anys, en canvi, el PP de Madrid i el del País Valencià han demostrat com són de liberals amb les caixes d'estalvis locals: el Sr. Gallardón és qui va autoritzar l'entrada de Caja Madrid a Iberia, mentre que el Sr. Zaplana va forçar Bancaixa i la CAM a invertir en el ruïnós negoci de Terra Mítica, tot i que les dues entitats sabien que hi perdrien el que hi possessin, com així ha estat. Això, Sr. Rajoy, no són manipulacions catalanes: el seu amic Jesús Cacho, periodista d'*El Mundo*, ho subscriu fil per randa. I és que els dos exemples esmentats i les declaracions del líder del PP referides a la Generalitat i La Caixa fan pensar en aquella memorable sentència de Chesterton: "Cada dia crec més en el liberalisme però menys en els liberals".

Ajuntament de la
Vila de Bagà
ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament, reunint en sessió ordinària el dia 5 de setembre de 2005, va adoptar l'acord de suspensió, entre d'altres, de la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització complementaris, així com també llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial en els àmbits identificats en els plànols els quals formen part de l'expedient.

L'expedient per identificar l'abast i el contingut de l'acord esmentat es troba a la secretaria de l'Ajuntament per a la seva consulta, de dilluns a divendres, de 9 a 14 hores.

Bagà, 9 de setembre de 2005
L'alcalde,
Nicolás Viso Alamillos